॥ শ্রী হনুমতে নমঃ ॥

শ্রী হনুমান চালিশা অসমীয়া অর্থ

পাঠ: গীতা প্রেছ, গোৰখপুৰ · অর্থ: hanumanchalisapdf.in

॥ দোহা ॥

শ্রীগুৰু চৰন সৰোজ ৰজ নিজ মনু মুকুৰু সুধাৰি।
বৰনউঁ ৰঘুবৰ বিমল জসু জো দায়কু ফল চাৰি॥

অর্থ: শ্রীগুৰুৰ চৰণকমলৰ ধূলিৰে নিজৰ মনৰূপী দর্পণ চাফা কৰি মই শ্রীৰঘুবৰ (শ্রীৰাম)ৰ নির্মল যশ বর্ণনা কৰোঁ, যিয়ে চাৰিওটা ফল দিয়ে: ধর্ম, অর্থ, কাম আৰু মোক্ষ।

বুদ্ধিহীন তনু জানিকে, সুমিৰৌঁ পৱন-কুমাৰ।
বল বুধি বিদ্যা দেহু মোহিঁ, হৰহু কলেস বিকাৰ॥

অর্থ: নিজকে বুদ্ধিহীন বুলি জানি মই পৱন-কুমাৰ হনুমানক স্মৰণ কৰোঁ। হে হনুমান, মোক বল, বুদ্ধি আৰু বিদ্যা দিয়ক আৰু মোৰ ক্লেশ (দুখ) আৰু বিকাৰ (মনৰ দোষ) দূৰ কৰক।

॥ চৌপাঈ ॥

1 জয় হনুমান জ্ঞান গুন সাগৰ।
জয় কপীস তিহুঁ লোক উজাগৰ॥

অর্থ: হে হনুমান, আপোনাৰ জয় হওক। আপুনি জ্ঞান আৰু গুণৰ সাগৰ। হে কপীশ (বানৰসকলৰ স্বামী), আপোনাৰ জয় হওক। আপোনাৰ কীর্তি তিনিও লোকত উজ্জ্বল।

2 ৰাম দূত অতুলিত বল ধামা।
অঞ্জনি-পুত্র পৱনসুত নামা॥

অর্থ: আপুনি শ্রীৰামৰ দূত আৰু অতুলনীয় বলৰ ধাম। আপুনি অঞ্জনী-পুত্র আৰু পৱনসুত (পৱন দেৱৰ পুত্র) নামেৰে পৰিচিত।

3 মহাবীৰ বিক্রম বজৰঙ্গী।
কুমতি নিৱাৰ সুমতি কে সঙ্গী॥

অর্থ: হে মহাবীৰ, আপুনি অতি পৰাক্রমী আৰু আপোনাৰ অংগ বজ্রৰ দৰে দৃঢ়। আপুনি বেয়া বুদ্ধি দূৰ কৰে আৰু ভাল বুদ্ধিৰ লোকৰ সংগী।

4 কঞ্চন বৰন বিৰাজ সুবেসা।
কানন কুণ্ডল কুঞ্চিত কেসা॥

অর্থ: আপোনাৰ বৰণ সোণৰ দৰে আৰু আপুনি সুন্দৰ বেশেৰে শোভা পায়। আপোনাৰ কাণত কুণ্ডল আৰু চুলি কুঞ্চিত (কোঁচ খোৱা)।

5 হাথ বজ্র ঔৰ ধ্বজা বিৰাজৈ।
কাঁধে মূঁজ জনেঊ সাজৈ॥

অর্থ: আপোনাৰ হাতত বজ্র আৰু ধ্বজা শোভা পায়, আৰু কান্ধত মূঁজৰ লগুন শোভিত।

6 সঙ্কৰ সুৱন কেসৰীনন্দন।
তেজ প্রতাপ মহা জগ বন্দন॥

অর্থ: আপুনি ভগৱান শংকৰৰ অংশ আৰু কেশৰীৰ পুত্র। আপোনাৰ তেজ আৰু প্রতাপ মহান, সমগ্র জগতে আপোনাক বন্দনা কৰে।

7 বিদ্যাৱান গুনী অতি চাতুৰ।
ৰাম কাজ কৰিবে কো আতুৰ॥

অর্থ: আপুনি বিদ্বান, গুণৱান আৰু অতি চতুৰ, আৰু শ্রীৰামৰ কাম কৰিবলৈ সদায় উৎসুক।

8 প্রভু চৰিত্র সুনিবে কো ৰসিয়া।
ৰাম লখন সীতা মন বসিয়া॥

অর্থ: আপুনি প্রভু শ্রীৰামৰ কথা শুনিবলৈ ৰসিক (প্রেমী)। শ্রীৰাম, লক্ষ্মণ আৰু সীতা আপোনাৰ মনত বাস কৰে।

9 সূক্ষ্ম ৰূপ ধৰি সিয়হিঁ দিখাৱা।
বিকট ৰূপ ধৰি লঙ্ক জৰাৱা॥

অর্থ: আপুনি সূক্ষ্ম (সৰু) ৰূপ ধৰি সীতাক দর্শন দিলে, আৰু বিকট (ভয়ংকৰ) ৰূপ ধৰি লঙ্কা জ্বলালে।

10 ভীম ৰূপ ধৰি অসুৰ সঁহাৰে।
ৰামচন্দ্র কে কাজ সঁৱাৰে॥

অর্থ: আপুনি ভীম (বিশাল) ৰূপ ধৰি অসুৰ সংহাৰ কৰিলে আৰু শ্রীৰামচন্দ্রৰ কাম সুন্দৰকৈ সম্পন্ন কৰিলে।

11 লায় সজীৱন লখন জিয়ায়ে।
শ্রীৰঘুবীৰ হৰষি উৰ লায়ে॥

অর্থ: আপুনি সঞ্জীৱনী বুটি আনি লক্ষ্মণক জীৱন দিলে। তেতিয়া শ্রীৰঘুবীৰ (শ্রীৰাম)য়ে আনন্দিত হৈ আপোনাক হৃদয়ত সাৱটি ধৰিলে।

12 ৰঘুপতি কীন্হী বহুত বড়াঈ।
তুম মম প্রিয় ভৰতহি সম ভাঈ॥

অর্থ: শ্রীৰঘুপতি (শ্রীৰাম)য়ে আপোনাৰ বহুত প্রশংসা কৰিলে আৰু ক'লে: তুমি মোৰ ভৰতৰ দৰে প্রিয় ভাই।

13 সহস বদন তুম্হৰো জস গাৱৈঁ।
অস কহি শ্রীপতি কণ্ঠ লগাৱৈঁ॥

অর্থ: “হাজাৰ মুখৰ শেষনাগে তোমাৰ যশ গায়”, এই বুলি কৈ শ্রীপতি (শ্রীৰাম)য়ে আপোনাক সাৱটি ধৰে।

14 সনকাদিক ব্রহ্মাদি মুনীসা।
নাৰদ সাৰদ সহিত অহীসা॥

অর্থ: সনক আদি ঋষি, ব্রহ্মা আদি দেৱতা, ডাঙৰ ডাঙৰ মুনি, নাৰদ, সৰস্বতী আৰু শেষনাগেও আপোনাৰ যশ গায়।

15 জম কুবেৰ দিগপাল জহাঁ তে।
কবি কোবিদ কহি সকে কহাঁ তে॥

অর্থ: যমৰাজ, কুবেৰ আৰু দিশৰ ৰক্ষকসকল (দিক্পাল)য়েও আপোনাৰ যশ গায়; তেন্তে কবি আৰু বিদ্বানে তাৰ সম্পূর্ণ বর্ণনা ক'ৰ পৰা দিব পাৰিব?

16 তুম উপকাৰ সুগ্রীৱহিঁ কীন্হা।
ৰাম মিলায় ৰাজ পদ দীন্হা॥

অর্থ: আপুনি সুগ্রীৱৰ উপকাৰ কৰিলে: তেওঁক শ্রীৰামৰ লগত চিনাকি কৰাই ৰজাৰ পদ দিলে।

17 তুম্হৰো মন্ত্র বিভীষন মানা।
লঙ্কেস্বৰ ভএ সব জগ জানা॥

অর্থ: বিভীষণে আপোনাৰ পৰামর্শ (মন্ত্র) মানিলে আৰু তেওঁ লঙ্কাৰ ৰজা হ'ল, এই কথা সমগ্র জগতে জানে।

18 জুগ সহস্র জোজন পৰ ভানূ।
লীল্যো তাহি মধুৰ ফল জানূ॥

অর্থ: যি সূর্য যুগ-সহস্র যোজন দূৰত, তাক আপুনি মিঠা ফল বুলি ভাবি গিলি পেলালে।

19 প্রভু মুদ্রিকা মেলি মুখ মাহীঁ।
জলধি লাঁঘি গয়ে অচৰজ নাহীঁ॥

অর্থ: প্রভু শ্রীৰামৰ আঙুঠি মুখত লৈ আপুনি সাগৰ পাৰ হ'ল, ইয়াত আচৰিত হ'বলগীয়া একো নাই।

20 দুর্গম কাজ জগত কে জেতে।
সুগম অনুগ্রহ তুম্হৰে তেতে॥

অর্থ: সংসাৰত যিমান টান কাম আছে, সেই সকলো আপোনাৰ কৃপাত সহজ হৈ পৰে।

21 ৰাম দুআৰে তুম ৰখৱাৰে।
হোত ন আজ্ঞা বিনু পৈসাৰে॥

অর্থ: আপুনি শ্রীৰামৰ দুৱাৰৰ ৰখীয়া। আপোনাৰ আজ্ঞা অবিহনে তাত কোনেও প্রৱেশ কৰিব নোৱাৰে।

22 সব সুখ লহৈ তুম্হাৰী সৰনা।
তুম ৰক্ষক কাহু কো ডৰ না॥

অর্থ: যি আপোনাৰ শৰণলৈ আহে, তেওঁ সকলো সুখ পায়। আপুনি ৰক্ষক হ'লে কাকো ভয় কৰিবলগীয়া নাথাকে।

23 আপন তেজ সম্হাৰো আপৈ।
তীনোঁ লোক হাঁক তেঁ কাঁপৈ॥

অর্থ: আপোনাৰ তেজ (শক্তি) আপুনিহে সম্ভালিব পাৰে। আপোনাৰ হাঁক (গর্জন)ত তিনিও লোক কঁপি উঠে।

24 ভূত পিসাচ নিকট নহিঁ আৱৈ।
মহাবীৰ জব নাম সুনাৱৈ॥

অর্থ: যেতিয়া মহাবীৰ হনুমানৰ নাম লোৱা হয়, তেতিয়া ভূত আৰু পিশাচ ওচৰ নাচাপে।

25 নাসৈ ৰোগ হৰৈ সব পীৰা।
জপত নিৰন্তৰ হনুমত বীৰা॥

অর্থ: বীৰ হনুমানৰ নিৰন্তৰ জপ কৰিলে ৰোগ নাশ হয় আৰু সকলো পীড়া দূৰ হয়।

26 সঙ্কট তেঁ হনুমান ছুড়াৱৈ।
মন ক্রম বচন ধ্যান জো লাৱৈ॥

অর্থ: যি মন, কর্ম আৰু বচনেৰে হনুমানৰ ধ্যান কৰে, তেওঁক হনুমানে সংকটৰ পৰা মুক্ত কৰে।

27 সব পৰ ৰাম তপস্বী ৰাজা।
তিন কে কাজ সকল তুম সাজা॥

অর্থ: তপস্বী ৰজা শ্রীৰাম সকলোতকৈ শ্রেষ্ঠ, আৰু তেওঁৰ সকলো কাম আপুনিয়েই সম্পন্ন কৰিলে।

28 ঔৰ মনোৰথ জো কোই লাৱৈ।
সোই অমিত জীৱন ফল পাৱৈ॥

অর্থ: যি কোনোৱে আপোনাৰ ওচৰলৈ নিজৰ মনোৰথ (ইচ্ছা) লৈ আহে, তেওঁ জীৱনত তাৰ অসীম ফল পায়।

29 চাৰোঁ জুগ পৰতাপ তুম্হাৰা।
হৈ পৰসিদ্ধ জগত উজিয়াৰা॥

অর্থ: চাৰিও যুগত (সত্য, ত্রেতা, দ্বাপৰ আৰু কলি) আপোনাৰ প্রতাপ আছে, আৰু আপোনাৰ যশ সমগ্র জগতত প্রসিদ্ধ, ই জগত পোহৰাই তোলে।

30 সাধু সন্ত কে তুম ৰখৱাৰে।
অসুৰ নিকন্দন ৰাম দুলাৰে॥

অর্থ: আপুনি সাধু-সন্তৰ ৰক্ষক, অসুৰৰ বিনাশক আৰু শ্রীৰামৰ মৰমৰ জন।

31 অষ্ট সিদ্ধি নৌ নিধি কে দাতা।
অস বৰ দীন জানকী মাতা॥

অর্থ: আপুনি অষ্টসিদ্ধি আৰু নৱনিধিৰ দাতা; এই বৰ আপোনাক মাতা জানকী (সীতা)য়ে দিছে।

32 ৰাম ৰসায়ন তুম্হৰে পাসা।
সদা ৰহো ৰঘুপতি কে দাসা॥

অর্থ: আপোনাৰ ওচৰত ৰামভক্তিৰূপী ৰসায়ন আছে, আৰু আপুনি সদায় শ্রীৰঘুপতি (শ্রীৰাম)ৰ দাস হৈ থাকে।

33 তুম্হৰে ভজন ৰাম কো পাৱৈ।
জনম জনম কে দুখ বিসৰাৱৈ॥

অর্থ: আপোনাৰ ভজনেৰে ভক্তই শ্রীৰামক পায় আৰু জনম-জনমৰ দুখ পাহৰি যায়।

34 অন্ত কাল ৰঘুবৰ পুৰ জাঈ।
জহাঁ জন্ম হৰি-ভক্ত কহাঈ॥

অর্থ: এনে ভক্ত অন্তিম সময়ত শ্রীৰঘুবৰ (শ্রীৰাম)ৰ ধামলৈ যায়, আৰু য'তেই জন্ম লয়, হৰিভক্ত বুলি জনাজাত হয়।

35 ঔৰ দেৱতা চিত্ত ন ধৰঈ।
হনুমত সেই সর্ব সুখ কৰঈ॥

অর্থ: আন দেৱতাক মনত নাৰাখিলেও, কেৱল হনুমানৰ সেৱাৰে সকলো সুখ পোৱা যায়।

36 সঙ্কট কটৈ মিটৈ সব পীৰা।
জো সুমিৰৈ হনুমত বলবীৰা॥

অর্থ: যি বলবীৰ হনুমানক স্মৰণ কৰে, তেওঁৰ সংকট কাটে আৰু সকলো পীড়া নাইকিয়া হয়।

37 জৈ জৈ জৈ হনুমান গোসাঈঁ।
কৃপা কৰহু গুৰু দেৱ কী নাঈঁ॥

অর্থ: হে স্বামী (গোসাঈঁ) হনুমান, আপোনাৰ জয় হওক, জয় হওক, জয় হওক। আপুনি মোৰ ওপৰত গুৰুদেৱৰ দৰে কৃপা কৰক।

38 জো সত বাৰ পাঠ কৰ কোঈ।
ছুটহি বন্দি মহা সুখ হোঈ॥

অর্থ: যি কোনোৱে ইয়াৰ এশ (সত) বাৰ পাঠ কৰে, তেওঁ বন্ধনৰ পৰা মুক্ত হয় আৰু মহা সুখ পায়।

39 জো যহ পঢ়ৈ হনুমান চলীসা।
হোয় সিদ্ধি সাখী গৌৰীসা॥

অর্থ: যি এই হনুমান চালিশা পঢ়ে, তেওঁ সিদ্ধি পায়; ইয়াৰ সাক্ষী গৌৰীশ (ভগৱান শিৱ)।

40 তুলসীদাস সদা হৰি চেৰা।
কীজৈ নাথ হৃদয় মহঁ ডেৰা॥

অর্থ: তুলসীদাস সদায় হৰি (শ্ৰীৰাম)ৰ সেৱক। হে নাথ, মোৰ হৃদয়ত বাস কৰক।

॥ দোহা ॥

পৱনতনয় সঙ্কট হৰন, মঙ্গল মূৰতি ৰূপ।
ৰাম লখন সীতা সহিত, হৃদয় বসহু সুৰ ভূপ॥

অর্থ: হে পৱনপুত্ৰ, আপুনি সংকট হৰণকাৰী আৰু মঙ্গলৰ মূৰ্তি। হে দেৱতাসকলৰ ৰজা, আপুনি শ্ৰীৰাম, লক্ষ্মণ আৰু সীতাৰ সৈতে মোৰ হৃদয়ত বাস কৰক।